

До Дніпропетровського окружного
адміністративного суду
вулиця Академіка Янгеля, 4,
м. Дніпро, 49000

Позивач: [REDACTED]

Відповідач: Головне управління ДПС у
Дніпропетровській області
вулиця Сімферопольська, 17А, м. Дніпро,
Дніпропетровська область, 49000

Ціна позову: [REDACTED].

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання протиправним та скасування Податкового повідомлення-рішення від
[REDACTED] Головного управління ДПС у Дніпропетровській області

На підставі повідомлення від [REDACTED], виданого ГУ ДПС у Дніпропетровській області, та наказу від [REDACTED] “Про проведення документальної позапланової невіізної перевірки [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]), головним державним ревізор-інспектором відділу перевірок з окремих питань управління податкових перевірок, трансфертного ціноутворення та міжнародного оподаткування ГУ ДПС у Дніпропетровській області [REDACTED],

на підставі пп.19 .1.1 п.19 .1 ст.19 , пп.20.1.4 п.20.1 ст.20, ст.75, пп.78.1.1, п.78.1 ст.78, ст. 79 Податкового Кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-VI (зі змінами та доповненнями) проведена документальна позапланова невіізная перевірка [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]) з [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]) за період з 01.01.2016 по 31.12.2016. Перевіркою Позивача було встановлено порушення:

1.п.п. 134.1.1 п.134.1 ст.134 Податкового Кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-VI (зі змінами та доповненнями) занижено податок на прибуток на загальну суму 17835 грн.

2.п.44.1 ст.44, п.198.1, п.198.2, п.198.3, п.198.6 ст. 198, п.201.1 ст.201 Податкового Кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-VI (зі змінами та доповненнями) занижено податок на додану вартість на загальну суму 3340 грн.

та складено Акт Вих. № [REDACTED] року про результати документальної позапланової невіізної перевірки [REDACTED] (код [REDACTED]) з питань дотримання вимог податкового законодавства з податку на прибуток та податку на додану вартість по взаємовідносинам з [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED])

██████████) з період з 01.01.2016 по 31.12.2016 (надалі - Акт № 16264/04-36-05-09/31659469 від 13.12.2019 року). Вказаний акт був отриманий Позивачем 15 січня 2020 року у відділенні ПАО “Укрпошта”.

Відповідно до п. 86.7 ст. 86 Податкового кодексу України, у разі незгоди платника податків або його представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, вони мають право подати свої заперечення та/або додаткові документи в порядку, визначеному пунктом 44.7 статті 44 цього Кодексу, до контролюючого органу, який проводив перевірку платника податків, протягом 10 робочих днів з дня, наступного за днем отримання акту (довідки). Такі заперечення та/або додаткові документи розглядаються контролюючим органом протягом семи робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях), та платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Платник податків (його уповноважена особа та/або представник) має право брати участь у розгляді заперечень та/або додаткових документів, про що такий платник податків зазначає у запереченнях та/або листі про надання додаткових документів в порядку, визначеному пунктом 44.7 статті 44 цього Кодексу.

Позивач не погодившись з висновками Акту № ██████████ року надав до ГУ ДПС у Дніпропетровській області заперечення від 23.01.2020 року Вих. №5 (вх. До ГУ ДПС від 23.01.2020 № ██████████) у порядку та в строки, визначенні чинним законодавством України. 31 січня 2020 року було отримано Рішення про результати розгляду заперечень Вих. № ██████████ від 31.01.2020 року. В результаті розгляду заперечень, ДПС у Дніпропетровській області, висновок акту перевірки від 13.12.2019 № ██████████ документальної позапланової невізної перевірки ██████████ (код ЄДРПОУ ██████████) з питань дотримання вимог податкового законодавства з податку на прибуток та податку на додану вартість по взаємовідносинам з ██████████ (код ЄДРПОУ ██████████) за період з 01.01.2016 по 31.12.2016. ДПС у Дніпропетровській області в достатній мірі не дослідило заперечення Позивача, рішення фактично дублювало висновки Акту ██████████ року.

На підставі Акту № ██████████ року було прийнято та надіслано Позивачу Податкове повідомлення-рішення від ██████████ № ██████████, на підставі якого донараховано грошове зобов'язання з податку на прибуток в загальній сумі 26 051 (двадцять шість тисяч п'ятдесят одна) гривня 25 коп. (далі — Податкове повідомлення-рішення від ██████████ № ██████████). Вищевказане повідомлення-рішення було отримано Позивачем 28 лютого 2020 року у відділенні ПАТ “Укрпошта”.

Позивач вважає, що Акт № ██████████ від ██████████ та прийняте на підставі вказаного Акту, Податкове повідомлення-рішення від ██████████ № ██████████, є протиправними. Сама перевірка, що проводилась з ██████████ року по ██████████ року, була проведена з порушенням вимог чинного законодавства, оскільки позапланова документальна невізна перевірка призначена за відсутності підстав для її проведення базуючись на самовільному дослідженні та оцінці головного державного ревізор-інспектора ██████████ правомірності дій Позивача, назва якого згадувалась у Вироку Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від ██████████ по справі ██████████.

Свою позицію Позивач обґрунтовує, виходячи з таких підстав.

Порядок проведення планових (позапланових) перевірок щодо додержання (виконання) суб'єктом господарювання вимог податкового законодавства регулюється Податковим кодексом України.

Відповідно до п.п. 75.1.2 п. 75.1 ст. 75 Податкового кодексу України документальною

перевіркою вважається перевірка, предметом якої є своєчасність, достовірність, повнота нарахування та сплати усіх передбачених цим Кодексом податків та зборів, а також дотримання валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) та яка проводиться на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено законом, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку і пов'язані з нарахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків. Документальною виїзною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться за місцезнаходженням платника податків чи місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така перевірка.

Документальна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи контролюючого органу і проводиться за наявності хоча б однієї з обставин, визначених цим Кодексом.

Згідно з п. 79.1 ст. 79 Податкового кодексу України документальна невиїзна перевірка здійснюється у разі прийняття керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючого органу рішення про її проведення та за наявності підстав для проведення документальної перевірки, визначених статтями 77 та 78 цього кодексу. Документальна невиїзна перевірка здійснюється на підставі зазначених у підпункті 75.1.2. пункту 75.1 статті 75 цього Кодексу документів та даних, наданих платником податків у визначених цим Кодексом випадках, або отриманих в інший спосіб, передбачений законом.

В Наказі від [REDACTED] № [REDACTED] підстави для проведення документальної позапланової невиїзної перевірки Позивача не зазначені. Лише аналізуючи описову частину Акту № [REDACTED] від [REDACTED] року можливо зробити висновок, що згадування назви Позивача у Вироку Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від [REDACTED] по справі № [REDACTED] було покладено в основу подальшої документальної позапланової невиїзної перевірки.

В ході проведення перевірки встановлено взаємовідносини Позивача з [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]) за період грудень 2017 року на загальну суму 20040,00 грн., в т.ч. ПДВ 3340 грн.

Дійсно, 30 листопада 2017 року між [REDACTED] та Позивачем було заключено Договір поставки № [REDACTED] (далі — Договір № [REDACTED] від 30.11.2017 року). Згідно п.1 Договору № [REDACTED] від 30.11.2017 року [REDACTED] зобов'язується передати у власність Позивача Товар, а Позивач в порядку та на умовах, визначених цим Договором, зобов'язується прийняти та оплатити Товар. Найменування, асортимент, загальна кількість товару, одиниці виміру товару та ціна одиниці виміру товару визначається Сторонами у Специфікаціях та/або накладних, що є Додатками до цього Договору та є його невід'ємними частинами.

У відповідності до вимог Договору № [REDACTED] від 30.11.2017 року, 1 грудня 2017 року [REDACTED] поставило, а Позивач прийняв:

- пневматичну шліфувальну машину ИП 2009 у кількості 2 шт.;
- пневматичну пряму шліфувальну машину ПМ-2014 у кількості 8 шт.

Факт отримання Товару підтверджується Видатковою накладною № [REDACTED] від 1 грудня 2017 року. Вартість переданого Товару, у відповідності до Рахунку-фактури № [REDACTED] від 01.12.2017 року, складає 20 040 (двадцять тисяч сорок) гривень 00 копійок включаючи

ПДВ у розмірі 3 340 (три тисячі триста сорок) гривень 00 копійок.

Відповідно до п. 3 Договору № [REDACTED] від 30.11.2017 року, оплата Товару за Договором по факту постачання в термін 60-ти банківських днів або за домовленістю Сторін. Оплата здійснюється шляхом перерахування Покупцем коштів на розрахунковий рахунок Продавця.

22 січня 2018 року, на підставі Рахунку-фактури № [REDACTED] від 01.12.2017 року, Позивач здійснив оплату за отриманий Товар у відповідності до платіжного доручення № [REDACTED] від 22.01.2018 року у загальному розмірі 20 040 (двадцять тисяч сорок) гривень 00 копійок включаючи ПДВ у розмірі 3 340 (три тисячі триста сорок) гривень 00 копійок.

У відповідності до ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та умов законодавства. Таким чином, кожна із сторін, уклавши Договір № [REDACTED] від 30.11.2017 року, взяла на себе зобов'язання, а саме [REDACTED] передати Товар у власність, а Позивач прийняти та оплатити його в порядку та на умовах визначених вказаним вище Договором. У відповідності до оборотно-сальдової відомості по рахунку 631 відображається відсутність заборгованість Позивача перед [REDACTED] за одержаний Товар.

Таким чином, вищенаведені документи свідчать про те, що господарська операція Позивача з придбання товару була належним чином оформлена, документально підтверджена: документи мають необхідні реквізити, скріплені підписами повноважних осіб і печатками підприємств, що відповідає вимогам Закону №996-XIV та Положення про забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України №88 від 24.05.1995. Документи відповідають вимогам чинного законодавства щодо форми та порядку оформлення податкових накладних.

Стосовно ж вироку Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від [REDACTED] року у справі [REDACTED], на який посилається ГУ ДПС у Дніпропетровській області повідомляємо наступне.

Зміст вироку Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від [REDACTED] стосується лише фінансово-господарської діяльності [REDACTED], попри те, що містить згадування назви Позивача не свідчить про наявність висновку щодо протиправної діяльності Позивача. Згідно до ст. 78 Кодексу адміністративного судочинства України, вирок (ухвала) суду щодо певної особи не має преюдиціального значення в спорі між іншими особами.

В силу положень Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України та Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб підприємців”, [REDACTED] та Позивач є окремими суб'єктами права зі статусом юридичної особи, а відтак є і окремими платниками податку на додану вартість та податку на прибуток. Межі юридичної відповідальності кожного платника податку, яка відповідно до статті 61 Конституції України має індивідуальний характер, поширюються на діяння, що визнаються законом протиправними та були вчинені саме цим платником. Притягнення суб'єкта права до відповідальності за діяння, що було вчинено іншою особою, є неможливим.

У вирокі Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від [REDACTED] року у справі [REDACTED] та Ухвалі Дніпропетровського апеляційного суду від [REDACTED] року у справі [REDACTED], якими обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 205 КК України звільнено від кримінальної відповідальності у зв'язку із тим, що набрав чинності закон, яким скасовано кримінальну відповідальність за діяння, вчинене особою, не надавалась оцінка господарським операціям [REDACTED] з Позивачем, а тому такі вирокі не є підтвердженням порушення Позивача вимог податкового законодавства.

Таким чином, вирок Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від

█ року у справі █ не спростовує реальність господарської операції між █ та Позивачем, не може бути належним доказом фіктивності господарської операції та не тягне за собою ніяких правових наслідків для Позивача.

Відносини між учасниками попередніх ланцюгів постачань товарів та послуг не мають безпосереднього впливу на дослідження факту реальності господарської операції.

ГУ ДПС у Дніпропетровській області у Акті Вих. № █ від █ року не надає жодних доказів, які б свідчили про невідповідність господарської операції між █ та Позивачем цілям та завданням статутної діяльності Позивача, збитковості здійсненої операції або інших обставин, які б окремо бо в сукупності могли свідчити про її нереальність чи про те, що Позивач як платник податків діяв без належної обачності й обережності і йому було відомо про можливі порушення, які міг допустити його контрагент чи інші учасники ланцюга постачання, або ж про те, що самостійною діловою метою здійснення господарської операції було одержання Позивачем податкової вигоди.

В Податковому кодексі України відсутня будь-яка норма, яка б позбавляла платників податків права на податковий кредит або право на формування витрат у випадку, коли постачальник такого платника податків не виконують якісь вимоги діючого законодавства, а платник податків в свою чергу виконав усі передбачені законом умови та має необхідне документальне підтвердження розміру свого податкового кредиту та витрат.

Стосовно ж того, що у █ начебто відсутні необхідні умови для здійснення господарських операцій, відсутній достатній обсяг матеріальних та трудових ресурсів, то жодним законодавчим актом України для юридичних осіб не передбачено залежності реальності виконання договірних зобов'язань від вищенаведених умов.

Щодо доводів про неможливість встановлення походження товару, який був реалізований █ Позивачу, Позивач не зобов'язаний та не має об'єктивної можливості під час придбання товару у контрагента встановлювати його походження, а тому не може нести відповідальність з урахуванням таких обставин діяльності █. Крім того, Позивач позбавлений можливості впливати на своїх контрагентів в частині здійснення ними господарської діяльності в рамках чинного законодавства України.

Крім того, ГУ ДПС України у Дніпропетровській області не надано жодного посилання на законодавчі норми України, де вказано, що встановлення факту фіктивності підприємства-контрагента само по собі може свідчити про незаконність господарських операцій. Наголошуємо, що судова практика вирішення податкових спорів виходить з презумпції добросовісності платника. Позивач не може нести відповідальність за невиконання його контрагентами своїх зобов'язань. Висновки, викладені в Акті № █ від █ року, порушують закріплений в Конституції України принцип персональної відповідальності, відповідно до якого суб'єкт господарювання не може нести відповідальність за дії своїх контрагентів, а може бути притягнутий до юридичної відповідальності лише за власні правопорушення.

Приймаючи до уваги наведені аргументи, для Позивача залишається невідомим, з яких підстав ГУ ДПС України у Дніпропетровській області вирішила, що первинні документи по вищевказаним господарським операціям неправомірно складені, носять формальний характер та не можуть підтверджувати факт здійснення будь-яких господарських операцій між вказаними підприємствами.

Крім того, у відповідності до Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від 13.02.2020 за № █,

станом на 02 грудня 2016 року, [REDACTED] не перебувало у процесі провадження у справі про банкрутство, санації, у процесі припинення.

Таким чином, висновки, викладені в Акті [REDACTED] від [REDACTED] року, є необґрунтованими та недоведеними. Приймаючи до уваги, що оскаржуване Податкове повідомлення-рішення від [REDACTED] № [REDACTED] було прийняте на підставі вищевказаної перевірки та на підставі Акту № [REDACTED] від [REDACTED] року, таке Податкове повідомлення-рішення було прийнято з порушенням основних принципів адміністративного процесу та засад діяльності суб'єктів владних повноважень, передбачених ч.3 ст.2 КАСУ, вимог чинного законодавства, що є підставою для визнання їх протиправними і такими, що підлягають скасуванню.

На виконання п. 11 ч. 5 ст. 160 Кодексу адміністративного судочинства України, Позивач також підтверджує те, що ним не подано іншого позову до Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (Відповідача) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

На виконання положень ч. 5 ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства України, Позивач зазначає про наявність в нього всіх оригіналів письмових доказів, які були додані до цієї позовної заяви.

Відповідно до п. 56.1 ст. 56 Податкового кодексу України рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку.

Згідно зі ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 19 Кодексу адміністративного судочинства України, юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, а саме спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності.

Відповідно до ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, суд може визнати нормативно-правовий акт протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та нечинним повністю або в окремії його частині.

У відповідності до ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України, у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст. 19,61 Конституції України, пп.14.1.7. п. 14.1 ст. 14, п. 56.1 ст. 56, пп. 75.1.2 п. 75.1 ст. 75, п. 79.1 ст. 79, п. 86.7. ст.86 Податкового кодексу України, ст. ст. 2, 19, 78, 264 Кодексу адміністративного судочинства України,-

ПРОШУ:

1. Прийняти даний позов до судового розгляду.
2. Визнати протиправним та скасувати Податкове повідомлення-рішення [REDACTED] № [REDACTED], на підставі якого донараховано грошове зобов'язання з податку на прибуток в загальній сумі 26 051 (двадцять шість тисяч п'ятдесят одна) гривня 25 коп.
3. Стягнути з Головного управління ДПС у Дніпропетровській області за рахунок бюджетних асигнувань на користь [REDACTED] суму

сплаченого судового збору у розмірі 2 102 (дві тисячі сто дві) гривні 00 коп.

ДОДАТОК:

1. Копія позовної заяви для Відповідача — 1 примірник.
2. Копія акту Вих. № [REDACTED] від [REDACTED] року — 2 примірник.
3. Копія податкового повідомлення-рішення № [REDACTED] з додатком — 2 примірника.
4. Копія листа про результати розгляду заперечень Вих. № [REDACTED] від [REDACTED] — 2 примірника.
5. Завірена копія Договору поставки № [REDACTED] від 30.11.2017 року — 2 примірника.
6. Завірена копія платіжного доручення № [REDACTED] від 22.01.2018 року — 2 примірника.
7. Завірена копія видаткової накладної № [REDACTED] від 1 грудня 2017 року — 2 примірника.
8. Завірена копія рахунку-фактури № [REDACTED] від 1 грудня 2017 року — 2 примірника.
9. Завірена копія податкової накладної від 01.12.017 року № [REDACTED] — 2 примірника.
10. Завірена копія оборотно-сальдової відомості [REDACTED] — 2 примірника.
11. Витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від [REDACTED] за № [REDACTED] — 2 примірника.
12. Витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від 13.02.2020 за №1006333541 — 2 примірника.
13. Завірена копія Свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи [REDACTED] — 2 примірника.
14. Завірена копія довідки з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України [REDACTED] — 2 примірника.
15. Завірена копія Наказу про призначення директора — 2 примірника.
16. Оригінал квитанція про сплату судового збору за подання позовної заяви до суду — 2 примірника.

06 березня 2020 року

Директор [REDACTED]